

Marleen Decraene neemt na twaalf jaar afscheid van de deputatie maar niet van de politiek

“De gsm was mijn redding”

■ **ANZEGEM** – Twaalf jaar lang al staat ze als enige vrouw flink haar mannetje in de deputatie, maar eind dit jaar zet Marleen Decraene (63) daar een punt achter. Voortaan zal ze de politiek áchter de schermen bedrijven, onder meer als grote steun en toeverlaat van haar dochter Katrijn, die voor het eerst opkomt, ook voor de provincie.

DOOR JOS REMAUT

Marleen was overigens helemaal niet voorbestemd om in de politiek te gaan. “Ik ben eigenlijk licentiate ziekenhuisbeleid en mijn man is huisarts. Hij zocht een plaats om zich te vestigen, en zo zijn we in 1974 – we waren toen twee jaar getrouwd – op de parochie Heirweg beland in Anzegem. Het was in die tijd nog de gewoonte dat de huisarts zowat alles deed, en even vanzelfsprekend was dat ik als *meewerkende echtgenote* de telefoon en de voordeur deed. Maar naarmate de praktijk werd uitgebouwd en met de opkomst van de gsm verlangde ik er toch wel naar om buitenhuis te gaan werken. Toch was mijn eerste sollicitatie, bij het OCMW van Waregem, niet meteen een succes. Ze stelden mij daar zulke belachelijke en niet-relevante vragen – was het omdat ik een huisvrouw was? – dat ik echt kwaad was toen ik daar buiten stapte. En wou het toeval nu niet dat ik net op een CVP-voorman botste toen ik thuiskwam? Hij kon me overtuigen om op de lijst te staan voor de gemeenteraadsverkiezingen van 1982. Van politiek wist ik op dat moment nog



Marleen Decraene: “Met plezier zal ik nu weer wat meer aan de zijde van mijn man zijn.” (Foto Ronny Neirinck)

helemaal niks. Maar we waren een geëngageerd koppel en als inwoner van de wijk Heirweg – netjes tussen Anzegem en Vichte in – was ik in die eerste jaren na de moeilijke fusie blijkbaar een mooie compromisfiguur. Mijn uitslag was zo goed dat ik meteen schepen kon worden. Maar ik was toen nog altijd meewerkende echtgenote, dus dat ging niet. De volgende keer, in 1988, belandden we in de oppositie, maar in 1994 kon ik dan toch schepen van Financiën, Cultuur en Jeugd worden. Ik beleefde een heerlijke tijd, want wij kregen als schepen voldoende vrijheid”.

Onverwachte wending

Eind 2000 kreeg de politieke loopbaan van Marleen een heel onverwachte wending. “Ik was ook opgekomen op de provincieraadslust en korte tijd na de verkiezingen kregen we thuis een telefoontje dat ik geroepen werd als gedeputeerde. Het was geweten dat er een

vrouwelijke opvolger moest zijn voor Marie-Claire De Jaegere uit Kortrijk. Maar dat ze bij mij zouden uitkomen...” Niettemin nam Marleen de uitdaging met beide handen aan. “Volop aangespoord en gesteund door mijn man overigens, hij is en blijft mijn grootste supporter. Door die

“Mijn man is en blijft mijn grootste supporter”

nieuwe functie moest ik wel de Anzegemse gemeentepolitiek verlaten, want een cumul met een provinciaal mandaat was toen nog niet toegelaten. Gelukkig is daar naderhand verandering in gekomen. Mijn ervaring als schepen is me overigens goed van pas geko-

men, want ik kreeg bij de provincie als nieuweling dadelijk al financiën in de schoot. Maar het blijft natuurlijk voor een deel toeval dat ik die kans heb gekregen. Of toch weer niet, want ik werd het omdat ik een vrouw ben. Eigenlijk ben ik niet zo’n voorstander van deze zogenaamde *positieve discriminatie van de vrouw*. Maar ik moet wel toegeven dat het een noodzakelijk kwaad is, want het is toch wel een goeie zaak dat er nu meer vrouwen te vinden zijn op sleutelposities in de politiek.” En terwijl de speculaties al volop losbarsten over wie er straks de nieuwe *vrouwelijke députée* wordt, is Marleen zich al aan het voorbereiden op haar leven na de politiek. “Ik zal weer meer bij mijn man kunnen zijn en allicht weer wat helpen in de praktijk. Ik zou ook nog willen leren pottenbakken en ik heb ook nog wel goesting om een boek te schrijven. Mijn memoires? Nee hoor, er zijn heel wat interessantere onderwerpen”.

Marleen over

- **De Chiro** : “Zowat 15 jaar lang ben ik actief geweest in Chiro Sint-Lodewijk in Deerlijk, vanwaar ik afkomstig ben. Ik heb er zowat alle rangen doorlopen. Daár leer je tenminste iets over het echte leven. Organiseren, met mensen omgaan, risico’s inschatten... Altemaal zaken die me uitstekend van pas zijn gekomen in mijn latere loopbaan. En in de Chiro werd ook de basis gelegd voor mijn latere engagement, ook in de parochiale werking hier op de Heirweg. Voor de bouw van het parochiezaaltje hier zijn echt bergen verzet. En we gaan er prat op dat voor heel dat bouwproject geen uur arbeidsloon is betaald!”
- **De IJzerbedevaart** : “Ik kom er ronduit voor uit dat ik de christelijke waarden belangrijk vind in mijn leven. Christelijk en Vlaams. Ik heb mijn hele leven nog geen enkele IJzerbedevaart gemist. En ik vind het nog altijd doodjammer dat het kartel van CD&V met N-VA niet is blijven bestaan. Ja, ik voel me een *harde* Vlaming. Mijn man ook, maar bij hem primeert het katholieke.”
- **Roken** : “Ik heb vroeger heel veel gerookt, maar het is al tien jaar dat ik gestopt ben. Van de ene dag op de andere. Ik trok met een gezelschap van de provincie op missie naar China en dacht dat dat voor de anderen toch vervelend zou zijn als ik daar de hele tijd liep te roken. Dus, ik dat vliegtuig op met mijn valies vol kauwgom en andere middeltjes. Maar tot mijn verrassing is dat heel makkelijk gegaan. Of ik me nu beter voel? Dat zou toch moeten, hé? Maar aan de andere kant worden we met de jaren ook ouder, en dat heeft zo ook zijn consequenties...”

BIO

MARLEEN DECRAENE

►► PRIVÉ:

Getrouwd met huisarts Stephan Titeca. Moeder van Geert, Katrijn en Leen. Grootmoeder van vier kleinkinderen.

►► LOOPBAAN :

- **1983** : Gemeenteraadslid en fractieleider CVP in Anzegem. Na zes jaar belandt CVP in de oppositie.
- **1995** : Schepen Anzegem.
- **1995-2012** : Gedeputeerde provincie West-Vlaanderen.

“Je moet enorm veel geduld hebben”

Financiën, externe relaties, economie en sport zijn de bevoegdheden die Marleen Decraene als gedeputeerde heeft uitgeoefend, die laatste twee zelfs twaalf jaar lang. “Dat lijkt misschien lang, maar in een aantal gevallen is het haast nog niet lang genoeg. Voor een aantal dossiers moet je gewoon enorm veel geduld hebben. Denken we maar aan de restauratie van Het Lijsternest, De Gavers, het kasteel ’t Hoge in Kortrijk... En dat terwijl vrouwen van nature ongeduldiger zijn dan mannen, maar we zijn wel tactisch beter...” (*lacht*) “Het is overigens niet evident om je als vrouw te positioneren binnen een verder volledig mannelijk gezelschap, waar al eens een *steek* valt. Maar ik heb me nooit uit mijn tent laten lokken, al heb ik af en toe wel eens op mijn tanden moeten bijten.”

POM en starterscentra

Een dossier dat Marleen bijzonder na aan het hart ligt, is dat van de omvorming van de GOM (Gewestelijke Ontwikkelings Maatschap-

pij) en de provinciale dienst economie naar de nieuwe provinciale instelling POM. “Twee totaal verschillende culturen moesten daarbij met elkaar geïntegreerd worden. Maar we staan er, en de onderliggende structuur met de RESOCs is echt wel een weerspiegeling van de economische dynamiek die in de diverse regio’s van onze provincie leeft”. Ook de creatie van 4 ondernemerscentra en 12 starterscentra met doorganggebouwen in zowat alle hoeken van de provincie, met dank aan Europa voor de financiële steun, is voor Marleen een erg belangrijk dossier geweest. “Ik weet het, dit werk is nog niet helemaal af. Maar ik zal met plezier nog naar de diverse openingen komen”.

Ook op het vlak van de sportinfrastructuur werd tijdens de beleidsperiode van Marleen Decraene heel wat gerealiseerd: zes topturnhallen, een trampolinehal, drie waterhockeyvelden, een digitale schietstand en voorzieningen voor avontuurlijk sporten, o. m. in De Gavers en de duiktank op de site Transfo in Zwevegem. (JRE)